

Per JesusR el ds., 25/04/2020 - 17:53

“Coratge ve de cor; no d'un cor parat, sinó d'un cor en marxa”.

COR PARAT. Arriba un moment que ja dic prou. Fa massa dies que vaig ensopegant amb els mateixos defectes; em sembla que faci el que faci no me'n sortiré. Ho he intentat massa vegades, i ja no vull tornar a experimentar la buidor de la meva impotència. Prou!

COR EN MARXA. Hi ha dies de tot, i el d'avui és un dia dolent. Si examino el que sento, veig que almenys fins demà ho tinc tot perdut. Quina llàstima, esperar a demà. Puc trobar algun amic per parlar ni que sigui per Skype. No l'atabalaré amb el meu problema, criticarem tot el que fa el govern i ens riurem de la nostra pròpia ombra. Segurament avui començaré a pujar, o sinó, almenys sortiré del forat. Apa, som-hi...

COR PARAT. Aquesta situació del virus ja dura massa. La casa em cau a sobre. Tothom diu el mateix. Algunes vegades m'agafa por i fins em sembla que em fa mal el coll i em costa respirar. Sí, molta, moltíssima informació, però no ens en sortim, i està per veure el que vindrà després: un desastre. Quin fàstic de tot, quin fàstic de vida.

COR EN MARXA. Cada dia a les 8 del vespre surto a aplaudir al balcó. He comprovat que és positiu, per als sanitaris i també per a mi. Pico fort. Sí, sembla que és un moment una mica màgic. Les mans parlen més que les paraules. Crec que ho fan a la majoria de països. Estem iniciant un canvi? Per què tot ha de seguir igual? He vist que els d'OPEN ARMS ara serveixen aliments a la gent confinada que no poden sortir. Ostres! Està molt bé.

Senyor, que bategui el nostre cor, que senti, que es situï en el lloc d'altres, que imagini, que cerqui amics, que visqui, que miri tot el que hi ha de positiu, que superi la depressió consentida, que sigui un cor en marxa.
